

Griet Teck (°1982) – filmmaker / visual artist

+32 (0) 497 83 23 38 | griet.teck@gmail.com | www.grietteck.com

Griet Teck woont en werkt in Gent waar ze in 2009 afstudeerde als Master in de Audiovisuele Kunsten (KASK) met [Still/Here](#) (20'), een kortfilm over het onvermogen tot communiceren na een bijna-doodervaring. Ze won er de *Best Picture in Foreign Narrative Film* prijs mee op het Lone Pine Short Film Festival (USA). In haar praktijk maakt Teck observerende films met documentair karakter die vertrekken vanuit kleine persoonlijke verhalen die gaan over een manier van kijken en omgaan met kwetsbaarheid. In het beeldend portret [Johan](#) (2010, 8') volgt ze de dagelijkse rituelen van haar broer die autisme heeft. De film werd bekroond en tentoongesteld.

© Rebekka Vanderhaeghen

In haar eerste langspeeldocumentaire [feel my love](#) (2014, 78'), een productie van Wild Heart Productions in coproductie met Canvas en Huis Perrekes, brengt ze de bewoners van Huis Perrekes in beeld, een kleinschalige en huiselijke plek waar mensen met dementie samenleven. Teck is er een jaar lang artist-in-residence. De film kijkt naar wat er nog mogelijk is en onderzoekt de rol van muziek. **Feel my love** ging in wereldpremière op het Internationale Filmfestival van Rotterdam en werd een publiekslieveling. De film werd heel positief onthaald door de pers en kreeg een reguliere bioscoop release.

Stilte, tijd, liefde en kwetsbaarheid blijven binnen de condition humain basisthema's doorheen Teck's werk. In 2016 wordt Teck geselecteerd voor de **Berlinale Talents**. In 2019 gaat de film [LASSUS, de boetepsalmen](#) (34') in première in Concertgebouw Brugge, een intiem gesprek met drie vrouwen in detentie over muziek, schuld, boete en verlossing. Radio Klara nam de film op in haar programma.

In het najaar van 2020 vond de première plaats van Teck's tweede langspeeldocumentaire [Touching Infinity](#) (76') tijdens het DOCVILLE Film Festival. De film gaat over de verbindende kracht en troostende schoonheid van afscheid nemen tijdens de laatste fase van het leven en is opnieuw een productie van Wild Heart Productions in coproductie met Canvas. De film kwam uit in de zalen en werd genomineerd voor de *Ensor Beste Belgische documentaire*, net als **feel my love**.

Naast haar eigen werk, werkt Teck regelmatig samen met kunstenaars als Dirk Braeckman, Mark Manders, Tom Callemin en Bart Lodewijks waar ze al verschillende korte films mee maakte. [A line is a line is a line](#) (2015, 15') was te zien in BOZAR en op vele andere plekken. Recenter maakte Teck videowerk voor Marlene Dumas' tentoonstelling [Double Takes](#) bij Zeno X Gallery en voor de duo tentoonstelling 'Double Silence' van Michaël Borremans en Mark Manders in Kanazawa (Japan, 2020).

Gedurende 1,5 jaar werkte Teck, in samenwerking met Marijke Dekeukeleire en Benedicte Goesaert, aan het visueel essay [à la rencontre de l'intensité](#) (25') dat is ontstaan vanuit het verlangen om de sporen, verbonden aan de artistieke creatie van de kunstenaar Philippe Van Snick, vast te leggen en zichtbaar te maken. De film is verbonden aan de tentoonstelling in het S.M.A.K., en is nog te zien tem 5 maart 2023.

In het najaar 2022 werd [Touching Infinity](#) ([Tocando Infinity](#)) in Spanje uitgebracht door Bosco Films.

Naast haar eigen werk en samenwerkingen, is Teck in 2020 gestart met een opleiding beeldende therapie aan de Arteveldehogeschool met als doel om een eigen praktijk en onderzoeksruimte te ontwikkelen om vanuit bewegend beeld, gesteund door haar eigen rijke ervaringen, mensen te begeleiden die kampen met een psychische kwetsbaarheid en verlieservaringen.